

Sbohem a šáteček*Bedřich Friedecký*

Po mnoha letech, které utekly jak voda nebo jako volební období, promluví stáří a přimělo mne k rezignaci na funkci vedoucího redaktora časopisu *Klinická biochemie a metabolismus*. Jsem vděčný za léta ve funkci strávená a výkonné (podle názvu funkce i skutečnosti) redaktorce Jaroslavě Vávrové za její pečlivou práci. Velkou vděčnost dlužím recenzentům za vykonávání jejich nepříliš honorované a nevděčné práce. Zpočátku jsem se mohl opřít o některé další patrony odborné náplně časopisu, ale časem opor významně ubývalo a s jejich úbytkem ubývalo úměrně i publikačních příspěvků a jejich autorů. Mám obavy, že ubývalo poněkud i kvality prací. Stejnými neduhy však trpí i většina ostatních odborných lékařských a asi i nelékařských časopisů v této zemi. Zdá se, že probíhá čas přející spíš, než životům svatých nebo práci prospěšných, aférám, oděvům a nahotě vyvolených. Doba celebrální namísto doby cerebrální? Pokud pak někdo své výsledky poctivé práce publikuje, pak systém kvantifikace pomocí řady možných i nemožných faktorů je dostatečnou příčinou neuvádění těchto prací do časopisu v rodné, beztak již poněkud ang-

ličtinou deformované řeči, časopisu, který nepřiděluje faktory dostatečné hodnoty. Systém kvantifikace a faktorizace publikačních činností mi poněkud principiálně připomíná systémy kádrování z dob minulých. V posledních letech se přidal další neblahý trend nabízet autorům publikační prostory k nerecenzovaným pracím. Tak to prostě chodí a není vidět východisko. Snad i určitá hladina snobství mohla sehrát jistou roli.

Nicméně přílišný smutek a pesimismus by nebyl na místě. Časopis se podařilo udržet v ekonomické rovnováze, čtenáři si některé důležité informace určitě našli a perspektiva by neměla být i díky velmi erudované nástupkyni ve funkci, kombinované setrváním J. Vávrové v její funkci, vůbec pochmurná.

Přeji novému týmu hodně autorů, ještě mnohem více čtenářů, a aby nacházeli co největší oporu v přízni našich špičkových odborníků a zejména u výboru České společnosti klinické biochemie, a to v míře vyšší, než se projevovala doposud. Protože úroveň činnosti expertů a výboru ČSKB nesporně velmi silně ovlivňuje také osudy časopisu *Klinická biochemie a metabolismus*.